

DECIZIA NR.1

In perioada mai 2002 - sept.2004 o asociatie tip CAR a realizat urmatoarele categorii de venituri pe care le-a considerat exceptate de la plata impozitului pe profit in conformitate cu legislatia in vigoare (Legea 414/2002 privind impozitul pe profit, Ordonanta 26/2000 cu privire la asociatii si fundatii):

- dobanzi
- penalitati
- taxa de inscriere
- taxa dosar imrumut
- taxa de urgenta
- taxa carnet membru
- taxa de risc
- taxa chelt transport

Organul de control a apreciat ca din veniturile mentionate anterior nu se incadreaza in categoriile de venituri exceptate de la plata impozitului pe profit, urmatoarele:

- taxa cheltuieli transport
- taxa de urgenta
- taxa de risc

si a stabilit suplimentar pentru perioada mai 2002 - decembrie 2003 urmatoarele obligatii fiscale:

- impozit pe profit
- dobanzi de intarziere
- penalitati

In drept, in conformitate cu prevederile **Legii 414/2002 privind impozitul pe profit (aplicabila pana la 31.12.2003) art.1 si ale Legii 571/2003 privind Codul Fiscal, art.15 alin.2,3 si art.17 alin.1 (in vigoare de la 01.01.2004), se retin urmatoarele:**

Legea 414/2002 privind impozitul pe profit art.1:

alin.3 *“Persoanele juridice romane fara scop patrimonial sunt exceptate de la plata impozitului pe profit pentru urmatoarele categorii de venituri:*

- a)cotizatiile membrilor;*
- b)contributiile banesti sau in natura ale membrilor si simpatizantilor;*
- c)taxele de inregistrare, stabilite potrivit legislatiei in vigoare;*
- d)donatiile si sumele sau bunurile primite prin sponsorizare;*
- e)dobanzile si dividendele obtinute din plasarea disponibilitatilor rezultate din asemenea venituri;*
- f)veniturile pentru care se datoreaza impozit pe spectacole;*
- g) resursele obtinute de la bugetul de stat si/sau de la bugetele locale;*
- h)venituri din actiuni intamplatoare realizate de organizatii sindicale/patronale, utilizate in scop social sau profesional, potrivit statutului de organizare si functionare;*
- i)veniturile exceptionale rezultate din cedarea activelor corporale aflate in proprietatea persoanelor juridice fara scop patrimonial, altele decat cele care sunt sau au fost folosite in activitatea economica.*

(4) *Persoanele juridice fara scop patrimonial, pentru veniturile realizate din activitati economice pana la nivelul echivalentului in lei de 10.000 euro (15.000 euro incepand cu 1 ianuarie 2004) , realizate intr-un an fiscal, dar nu mai mult de 10 % din veniturile totale neimpozabile prevazute la alin.3, sunt exceptate de la plata impozitului pe profit.*

(5) *Persoanele juridice romane fara scop patrimonial care nu se incadreaza in conditiile referitoare la nivelul veniturilor prevazute la alin.4, pentru profitul obtinut din activitati economice, platesc impozit pe profit, calculat potrivit art.2 alin.(1)” cota de impozitare fiind 25%.*

La art.20 alin 5 al aceluiasi act normativ se stipuleaza:

“Persoanele juridice fara scop patrimonial au obligatia de a calcula si plati impozitul pe profit anual pana la 25 ianuarie a anului urmator” termen pana la care se depune si declaratia anuala de impozit .

Incepand cu anul 2004, data scadenta va fi 15 februarie , in conformitate prevederile art.34 alin.1 pct.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal.

Avand in vedere ca veniturile considerate impozabile de organul de control nu se regasesc enumerate in categoriile de venit exceptate de la plata impozitului pe profit stipulate la art.1 alin.3 din Legea 414/2002 privind impozitul pe profit si respectiv la art.15 alin.2 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, pentru aceste categorii de venituri (tinand seama de limitele impuse prin art.1 alin.4 din Legea 414/2002) petenta avea obligatia calcularii si platii impozitului pe profit in conformitate cu prevederile art.20 alin.5 din Legea 414/2002 si ale art.34 alin.1 pct.3 din Legea 571/2003 (pentru anul 2004) **motiv pentru care s-a dispus respingerea contestatiei ca neintemeiata.**

In ceea ce priveste majorarile , dobanzile si penalitatile de intarziere au fost calculate de organul de control in temeiul urmatoarelor acte normative:

- perioada 05.2002 - 31.12.2002 , sunt aplicabile prevederile art. 13 din OG 11 / 1996 privind executarea creantelor bugetare , cu modificarile si completarile ulterioare care stipuleaza :

„ Orice obligatie bugetara neachitata la scadenta genereaza plata unor majorari calculate pentru fiecare zi de intarziere , pana la data achitarii sumei datorate inclusiv .

In cazul constatarii unor diferente de obligatii bugetare , stabilite de organele competente , calculul majorarilor de intarziere incepe cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare la care s-a stabilit diferenta , pana in ziua platii inclusiv . [...]

- perioada 01.01.-31.12.2003 sunt aplicabile prevederile OG nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, care stipuleaza:

art. 13(2)“Pentru diferentele de obligatii bugetare, stabilite de organele competente, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare, la care s-a stabilit diferenta, pana la data stingerii acesteia inclusiv”.

art.14(1) “Plata cu intarziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor obligatii bugetare , cu exceptia dobanzilor, penalitatilor de orice fel si a amenzilor, se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere de 0,5% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care acestea aveau termen de plata. Penalitatea de intarziere nu inlatura obligatia de plata a dobanzilor si/sau a penalitatilor.”

- perioada 01.01 - 09.2004 sunt aplicabile prevederile art. 114 (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata , care precizeaza :

“Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere”.

2.Referitor la obligatiile fiscale contestate reprezentand:

- impozit pe salarii;
- dobanzi impozit pe salarii;
- penalitati impozit pe salarii;
- C.A.S. angajat si angajator;
- dobanzi C.A.S;
- penalitati C.A.S;
- C.A.S.S angajat si angajator;
- dobanzi C.A.S.S;
- penalitati C.A.S.S;
- contributia la fondul de somaj;
- dobanzi la fondul de somaj;
- penalitati la fondul de somaj

acestea au fost stabilite suplimentar de organele de control urmare a asimilarii in categoria veniturilor de natura salariala a sumelor ridicate de membri fondatori ai asociatiei cu titlu de bonusuri, sume ce nu se pot incadra in categoria “ajutoare neimpozabile”, organul de control considerand ca au fost incalcate prevederile Legii nr.87/1994 privind combaterea evaziunii fiscale, republicata, art.5 si 6, fiind sesizate organele de cercetare penala.

Asociatia apreciaza ca aceste sume au fost acordate din venituri sub forma de ajutoare banesti catre membri ai asociatiei potrivit prevederilor din actul constitutiv, respectiv statutul asociatiei.

Cauza supusa solutionarii o constituie faptul daca poate fi solutionata pe fond cauza, in conditiile in care aceasta face si obiectul unui dosar penal.

In speta, se retine ca exista interdependenta intre stabilirea obligatiilor bugetare prin raportul de inspectie fiscala si stabilirea caracterului infractional al faptelor savarsite, care au condus la diminuarea obligatiilor datorate bugetului bugetului asigurarilor sociale, pentru somaj si sanatare.

In drept, sunt incidente dispozitiile art.183 (1), lit. a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza:

”Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci cand:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele in drept cu privire la existenta indiciilor savarsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o inraurire hotaratoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data in procedura administrativa.”

Avand in vedere ca intre obligatiile fiscale constatate de organele de control si fondul cauzei este o stransa interdependenta, se retine ca DGFP nu se poate pronunta pe fondul cauzei mai inainte de a se instrumenta latura penala, in virtutea principiului de drept conform caruia “penalul tine in loc civilul”, astfel cum este stipulat in art.19 alin.(2) din Codul de procedura penala **motiv pentru care s-a dispus suspendarea solutionarii contestatiei** pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala.